

1. (77-1) ^^Учение Асафа.^[^] Внимай, народ мой, закону моему, приклоните ухо ваше к словам уст моих.

УПО: Пісня навчальна Асафова. Послухай, мій люду, науки моєї, нахиліть своє ухо до слів моїх уст,

KJV: Give ear, O my people, to my law: incline your ears to the words of my mouth.

2. (77-2) Открою уста мои в притче и произнесу гадания из древности.

УПО: нехай я відкрию уста свої приказкою, нехай стародавні прислів'я я висловлю!

KJV: I will open my mouth in a parable: I will utter dark sayings of old:

3. (77-3) Что слышали мы и узнали, и отцы наши рассказали нам,

УПО: Що ми чули й пізнали, і що розповідали батьки наші нам,

KJV: Which we have heard and known, and our fathers have told us.

4. (77-4) не скроем от детей их, возвещая роду грядущему славу Господа, и силу Его, и чудеса Его, которые Он сотворил.

УПО: того не сховаємо від їхніх синів, будемо розповідати про славу Господню аж до покоління останнього, і про силу Його та про чуда Його, які Він учинив!

KJV: We will not hide them from their children, shewing to the generation to come the praises of the LORD, and his strength, and his wonderful works that he hath done.

5. (77-5) Он постановил устав в Иакове и положил закон в Израиле, который заповедал отцам нашим возвещать детям их,

УПО: Він поставив засвідчення в Якові, а Закона поклав ув ізраїлі, про які наказав був Він нашим батькам завітати про них синів їхніх,

KJV: For he established a testimony in Jacob, and appointed a law in Israel, which he commanded our fathers, that they should make them known to their children:

6. (77-6) чтобы знал грядущий род, дети, которые родятся, и чтобы они в свое время возвещали своим детям, --

УПО: щоб знало про це покоління майбутнє, сини, що народжені будуть, устануть і будуть розповідати своїм дітям.

KJV: That the generation to come might know them, even the children which should be born; who should arise and declare them to their children:

7. (77-7) возлагать надежду свою на Бога и не забывать дел Божиих, и хранить заповеди Его,

УПО: і положать на Бога надію свою, і не забудуть діл Божих, Його ж заповіді берегтимуть.

KJV: That they might set their hope in God, and not forget the works of God, but keep his commandments:

8. (77-8) и не быть подобными отцам их, роду упорному и мятежному, неустроенному сердцем и неверному Богу духом своим.

УПО: і не стануть вони, немов їхні батьки, поколінням непокірливим та бунтівничим, поколінням, що серця свого не поставило міцно, і що дух його Богу невірний.

KJV: And might not be as their fathers, a stubborn and rebellious generation; a generation that set not their heart aright, and whose spirit was not stedfast with God.

9. (77-9) Сыны Ефремовы, вооруженные, стреляющие из луков, обратились назад в день брани:

УПО: Сини Ефрема, озброєні лучники, повернулися взад у день бою:

KJV: The children of Ephraim, being armed, and carrying bows, turned back in the day of battle.

10. (77-10) они не сохранили завета Божия и отrekliсь ходить в законе Его;

УПО: вони не берегли заповіту Божого, а ходити в Законі Його відреклися,

KJV: They kept not the covenant of God, and refused to walk in his law;

11. (77-11) забыли дела Его и чудеса, которые Он явил им.

УПО: і забули вони Його чини та чуда Його, які їм показав.

KJV: And forgot his works, and his wonders that he had shewed them.

12. (77-12) Он пред глазами отцов их сотворил чудеса в земле Египетской, на поле Цоан:

УПО: Він чудо вчинив був для їхніх батьків ув єгипетським краї, на полі Цоанським:

KJV: Marvellous things did he in the sight of their fathers, in the land of Egypt, in the field of Zoan.

13. (77-13) разделил море, и провел их чрез него, и поставил воды стеною;

УПО: Він море розсік, і їх перепровадив, а воду поставив, як вал;

KJV: He divided the sea, and caused them to pass through; and he made the waters to stand as an heap.

14. (77-14) и днем вел их облаком, а во всю ночь светом огня;

УПО: і провадив їх хмарою вдень, а сяйвом огню цілу ніч;

KJV: In the daytime also he led them with a cloud, and all the night with a light of fire.

15. (77-15) рассек камень в пустыне и напоил их, как из великой бездны;

УПО: на пустині Він скелі розсік, і щедро усіх напоїв, як з безодні.

KJV: He clave the rocks in the wilderness, and gave them drink as out of the great depths.

16. (77-16) из скалы извел потоки, и воды потекли, как реки.

УПО: Він витягнув із скелі потоки, і води текли, немов ріки.

KJV: He brought streams also out of the rock, and caused waters to run down like rivers.

17. (77-17) Но они продолжали грешить пред Ним и раздражать Всевышнего в пустыне:

УПО: Та грішили вони проти Нього ще далі, і в пустині гнівили Всевишнього,

KJV: And they sinned yet more against him by provoking the most High in the wilderness.

18. (77-18) искушали Бога в сердце своем, требуя пищи по душе своей,

УПО: і Бога вони випробовували в своїм серці, для душ своїх їжі бажаючи.

KJV: And they tempted God in their heart by asking meat for their lust.

19. (77-19) и говорили против Бога и сказали: `может ли Бог приготовить трапезу в пустыне?`

УПО: і вони говорили насупроти Бога й казали: Чи Бог зможе в пустині трапезу зготовити?

KJV: Yea, they spake against God; they said, Can God furnish a table in the wilderness?

20. (77-20) Вот, Он ударил в камень, и потекли воды, и полились ручьи. `Может ли Он дать и хлеб, может ли готовить мяо народу Своему?`

УПО: Тож ударив у скелю і води линули, і полилися потоки! Чи Він зможе також дати

хліба? Чи Він наготує м'ясива народові Своему?

KJV: Behold, he smote the rock, that the waters gushed out, and the streams overflowed; can he give bread also? can he provide flesh for his people?

21. (77-21) Господь услышал и воспламенился гневом, и огонь возгорелся на Иакова, и гнев подвинулся на Израиля

УПО: Тому то почув це Господь та й розгнівався, і огонь запалав проти Якова, і проти ізраїля теж знявся гнів,

KJV: Therefore the LORD heard this, and was wroth: so a fire was kindled against Jacob, and anger also came up against Israel;

22. (77-22) за то, что не веровали в Бога и не уповали на спасение Его.

УПО: бо не вірували вони в Бога, і на спасіння Його не надіялись.

KJV: Because they believed not in God, and trusted not in his salvation:

23. (77-23) Он повелел облакам свыше и отверз двери неба,

УПО: А Він хмарам згори наказав, і відчинив двері неба,

KJV: Though he had commanded the clouds from above, and opened the doors of heaven,

24. (77-24) и одождил на них манну в пищу, и хлеб небесный дал им.

УПО: і спустив, немов дощ, на них манну для їжі, і збіжжя небесне їм дав:

KJV: And had rained down manna upon them to eat, and had given them of the corn of heaven.

25. (77-25) Хлеб ангельский ел человек; послал Он им пищу до сытости.

УПО: Хліб ангольський їла людина, Він послав їм поживи до ситости!

KJV: Man did eat angels' food: he sent them meat to the full.

26. (77-26) Он возбудил на небе восточный ветер и навел южный силою Своею

УПО: Крім цього, Він східнього вітра порушив на небі, і міццю Своею привів полудневого вітра,

KJV: He caused an east wind to blow in the heaven: and by his power he brought in the south wind.

27. (77-27) и, как пыль, одождил на них мясо и, как песок морской, птиц пернатых:
УПО: і дощем на них м'ясо пустив, немов порошок, а птаство крилате, як морський пісок,
KJV: He rained flesh also upon them as dust, and feathered fowls like as the sand of the sea:

28. (77-28) поверг их среди стана их, около жилищ их, --
УПО: і спустив його серед табору його, коло наметів його.
KJV: And he let it fall in the midst of their camp, round about their habitations.

29. (77-29) и они ели и пресытились; и желаемое ими дал им.
УПО: і їли вони та й наситились дуже, Він їм їхнє бажання приніс!
KJV: So they did eat, and were well filled: for he gave them their own desire;

30. (77-30) Но еще не прошла прихоть их, еще пища была в устах их,
УПО: Та ще не вдовольнили жадання свого, ще їхня їжа була в їхніх устах,
KJV: They were not estranged from their lust. But while their meat was yet in their mouths,

31. (77-31) гнев Божий пришел на них, убил тучных их и юношей Израилевых низложил.
УПО: а гнів Божий піднявся на них, та й побив їхніх ситих, і вибранців ізраїлевих повалив...
KJV: The wrath of God came upon them, and slew the fattest of them, and smote down the chosen men of Israel.

32. (77-32) При всем этом они продолжали грешить и не верили чудесам Его.
УПО: Проте ще й далі грішили вони та не вірили в чуда Його,
KJV: For all this they sinned still, and believed not for his wondrous works.

33. (77-33) И погубил дни их в суете и лета их в смятении.
УПО: і Він докінчив у марноті їхні дні, а їхні літа у страху.
KJV: Therefore their days did he consume in vanity, and their years in trouble.

34. (77-34) Когда Он убивал их, они искали Его и обращались, и с раннего утра прибежали к Богу,

УПО: Як Він їх побивав, то бажали Його, і верталися, й Бога шукали,
KJV: When he slew them, then they sought him: and they returned and enquired early after God.

35. (77-35) и вспоминали, что Бог--их прибежище, и Бог Всевышний--Избавитель их,
УПО: і пригадували, що Бог їхня скеля, і Бог Всевишній то їхній Викупитель.
KJV: And they remembered that God was their rock, and the high God their redeemer.

36. (77-36) и льстили Ему устами своими и языком своим лгали пред Ним;
УПО: і своїми устами влещували Його, а своїм язиком лжу сплітали Йому,
KJV: Nevertheless they did flatter him with their mouth, and they lied unto him with their tongues.

37. (77-37) сердце же их было неправо пред Ним, и они не были верны завету Его.
УПО: бо їхнє серце не міцно стояло при Ним, і не були вони вірні в Його заповіті...
KJV: For their heart was not right with him, neither were they stedfast in his covenant.

38. (77-38) Но Он, Милостивый, прощал грех и не истреблял их, многократно отвращал гнев Свой и не возбуждал всей ярости Своей:
УПО: Та він, Милосердний, гріх прощав і їх не губив, і часто відвертав Свій гнів, і не будив усю Свою лютість,
KJV: But he, being full of compassion, forgave their iniquity, and destroyed them not: yea, many a time turned he his anger away, and did not stir up all his wrath.

39. (77-39) Он помнил, что они плоть, дыхание, которое уходит и не возвращается.
УПО: і Він пам'ятав, що вони тільки тіло, вітер, який переходить і не повертається!
KJV: For he remembered that they were but flesh; a wind that passeth away, and cometh not again.

40. (77-40) Сколько раз они раздражали Его в пустыне и прогневлили Его в [стране] необитаемой!

УПО: Скільки вони прогнівляли Його на пустині, зневажали Його на степу!
KJV: How oft did they provoke him in the wilderness, and grieve him in the desert!

41. (77-41) и снова искушали Бога и оскорбляли Святого Израилева,
УПО: і все знову та знов випробовували вони Бога, і зневажали Святого ізраїлевого,
KJV: Yea, they turned back and tempted God, and limited the Holy One of Israel.

42. (77-42) не помнили руки Его, дня, когда Он избавил их от угнетения,
УПО: вони не пам'ятали руки Його з дня, як Він вибавив їх із недолі,
KJV: They remembered not his hand, nor the day when he delivered them from the enemy.

43. (77-43) когда сотворил в Египте знамения Свои и чудеса Свои на поле Цоан;
УПО: як в Єгипті чинив Він знамена Свої, а на полі Цоанському чуда Свої,
KJV: How he had wrought his signs in Egypt, and his wonders in the field of Zoan.

44. (77-44) и превратил реки их и потоки их в кровь, чтобы они не могли пить;
УПО: і в кров обернув річки їхні та їхні потоки, щоб вони не пили...
KJV: And had turned their rivers into blood; and their floods, that they could not drink.

45. (77-45) послал на них насекомых, чтобы жалили их, и жаб, чтобы губили их;
УПО: Він послав був на них рої мух, і їх жерли вони, і жаб і вони їх губили.
KJV: He sent divers sorts of flies among them, which devoured them; and frogs, which destroyed them.

46. (77-46) земные произрастения их отдал гусенице и труд их--саранче;
УПО: А врожай їхній віддав був Він гусені, а їхню працю сарані.
KJV: He gave also their increase unto the caterpillar, and their labour unto the locust.

47. (77-47) виноград их побил градом и сикоморы их--льдом;
УПО: Виноград їхній Він градом побив, а приморозком їхні шовковиці.
KJV: He destroyed their vines with hail, and their sycomore trees with frost.

48. (77-48) скот их предал граду и стада их--молниям;
УПО: і Він градові віддав їхній скот, а блискавкам череди їхні.
KJV: He gave up their cattle also to the hail, and their flocks to hot thunderbolts.

49. (77-49) послал на них пламень гнева Своего, и негодование, и ярость и бедствие, посольство злых ангелов;

УПО: Він послав був на них Свій гнів запальний, і лютість, й обурення, й утиск, наслання злих ангелів.

KJV: He cast upon them the fierceness of his anger, wrath, and indignation, and trouble, by sending evil angels among them.

50. (77-50) уравнил стезю гневу Своему, не охранял души их от смерти, и скот их предал моровой язве;

УПО: Він дорогу зрівняв був для гніву Свого, їхні душі не стримав від смерти, життя ж їхнє віддав моровиці.

KJV: He made a way to his anger; he spared not their soul from death, but gave their life over to the pestilence;

51. (77-51) поразил всякого первенца в Египте, начатки сил в шатрах Хамовых;

УПО: і побив Він усіх перворідних в Єгипті, первістків сили в наметах Хамових.

KJV: And smote all the firstborn in Egypt; the chief of their strength in the tabernacles of Ham:

52. (77-52) и повел народ Свой, как овец, и вел их, как стадо, пустынею;

УПО: і повів Він, немов ту отару, народ Свій, і їх попровадив, як стадо, в пустині.

KJV: But made his own people to go forth like sheep, and guided them in the wilderness like a flock.

53. (77-53) вел их безопасно, и они не страшились, а врагов их покрыло море;

УПО: і провадив безпечно Він їх, і вони не боялись, а море накрило було ворогів їхніх.

KJV: And he led them on safely, so that they feared not: but the sea overwhelmed their enemies.

54. (77-54) и привел их в область святую Свою, на гору сию, которую стяжала десница Его;

УПО: і Він їх привів до границі святині Своєї, до тієї гори, що правиця Його набула.

KJV: And he brought them to the border of his sanctuary, even to this mountain, which his right hand had purchased.

55. (77-55) прогнал от лица их народы и землю их разделил в наследие им, и колена Израилевы поселил в шатрах их.

УПО: і народи Він повиганяв перед їхнім обличчям, і кинув для них жеребка про спадок, і в їхніх наметах племена ізраїлеві оселив.

KJV: He cast out the heathen also before them, and divided them an inheritance by line, and made the tribes of Israel to dwell in their tents.

56. (77-56) Но они еще искушали и огорчали Бога Всевышнего, и уставов Его не сохраняли;

УПО: Та й далі вони випробовували та гнівили Всевишнього Бога, і Його постанов не додержували,

KJV: Yet they tempted and provoked the most high God, and kept not his testimonies:

57. (77-57) отступали и изменяли, как отцы их, обращались назад, как неверный лук;

УПО: і відступали та зраджували, немов їхні батьки відвернулись, як обманливий лук.

KJV: But turned back, and dealt unfaithfully like their fathers: they were turned aside like a deceitful bow.

58. (77-58) огорчали Его высотами своими и истуканами своими возбуждали ревность Его.

УПО: і жертівниками своїми гнівили Його, і дровичили Його своїми фігурами.

KJV: For they provoked him to anger with their high places, and moved him to jealousy with their graven images.

59. (77-59) Услышал Бог и воспламенился гневом и сильно вознегодовал на Израиля;

УПО: Бог почув усе це і розгнівався, і сильно обридивсь ізраїлем,

KJV: When God heard this, he was wroth, and greatly abhorred Israel:

60. (77-60) отринул жилище в Силоме, скинию, в которой обитал Он между человеками;

УПО: і покинув оселю в Шіло, скинію ту, що вмістив був посеред людей,

KJV: So that he forsook the tabernacle of Shiloh, the tent which he placed among men;

61. (77-61) и отдал в плен крепость Свою и славу Свою в руки врага,

УПО: і віддав до неволі Він силу Свою, а величність Свою в руку ворога...

KJV: And delivered his strength into captivity, and his glory into the enemy's hand.

62. (77-62) и предал мечу народ Свой и прогневался на наследие Свое.

УПО: і віддав для меча Свій народ, і розгнівався був на спадщину Свою:

KJV: He gave his people over also unto the sword; and was wroth with his inheritance.

63. (77-63) Юношей его поедал огонь, и девицам его не пели брачных песен;

УПО: його юнаків огонь пожирав, а дівчатам його не співали весільних пісень,

KJV: The fire consumed their young men; and their maidens were not given to marriage.

64. (77-64) священники его падали от меча, и вдовы его не плакали.

УПО: його священники від меча полягли, і не плакали вдови його.

KJV: Their priests fell by the sword; and their widows made no lamentation.

65. (77-65) Но, как бы от сна, воспрянул Господь, как бы исполин, побежденный вином,
УПО: Та небавом збудився Господь, немов зо сну, як той велет, що ніби вином був підкошений,

KJV: Then the LORD awaked as one out of sleep, and like a mighty man that shouteth by reason of wine.

66. (77-66) и поразил врагов его в тыл, вечному сраму предал их;

УПО: і вдарив Своїх ворогів по озадку, вічну ганьбу їм дав!

KJV: And he smote his enemies in the hinder parts: he put them to a perpetual reproach.

67. (77-67) и отверг шатер Иосифов и колена Ефремова не избрал,

УПО: Та Він погордив намет Йосипів, і племена Єфремового не обрав,

KJV: Moreover he refused the tabernacle of Joseph, and chose not the tribe of Ephraim:

68. (77-68) а избрал колена Иудино, гору Сион, которую возлюбил.

УПО: а вибрав Собі плем'я Юдине, гору Сіон, що її полюбив!

KJV: But chose the tribe of Judah, the mount Zion which he loved.

69. (77-69) И устроил, как небо, святилище Свое и, как землю, утвердил его навек,
УПО: і святиню Свою збудував Він, як місце високе, як землю, що навіки її вґрунтував.
KJV: And he built his sanctuary like high palaces, like the earth which he hath established for ever.

70. (77-70) и избрал Давида, раба Своего, и взял его от дворов овчих
УПО: і вибрав Давида, Свого раба, і від кошар його взяв,
KJV: He chose David also his servant, and took him from the sheepfolds:

71. (77-71) и от доящих привел его пасти народ Свой, Иакова, и наследие Свое, Израиля.
УПО: від кітних овечок його Він привів, щоб Якова пас він, народа Свого, та ізраїля,
спадок Свій,
KJV: From following the ewes great with young he brought him to feed Jacob his people, and Israel his inheritance.

72. (77-72) И он пас их в чистоте сердца своего и руками мудрыми водил их.
УПО: і він пас їх у щирості серця свого, і провадив їх мудрістю рук своїх!
KJV: So he fed them according to the integrity of his heart; and guided them by the skilfulness of his hands.